

Blijvend verknocht aan de faculteit

Ex-Bouwkunde-studenten TU Delft willen met boek herinnering levend houden

Christine Lucassen
Utrecht

Barend Jan Schrieken herinnert het zich als de dag van gisteren. Vanaf zijn werk, op de 21ste verdieping in het WTC Rotterdam, zag hij in de verte een rookpluim. Hij keek door de telescoop die in de vergaderruimte stond; het bleek de bouwkundefaculteit van de TU Delft te zijn. 'Eerst dacht ik nog dat een of andere enthousiaste student iets gek had gedaan, maar geleidelijk werd de omvang van de brand steeds duidelijker. Je zag de vlammen uit het dak slaan.'

Hectisch e-mail- en sms-verkeer tussen voormalig bouwkundestudenten aan de TU Delft volgde. Mensen die er niet zelf hadden gestudeerd reageerden heel anders op het feit dat het gebouw van architectenbureau Van den Broek en Bakema in rook op was gegaan, zegt Saskia Knoop. Zij haalde haar bul in 2002. 'Mensen die bouwkunde hebbengestudeerd hebben meer gevoel voor een gebouw dan iemand die bijvoorbeeld rechten heeft gedaan', verklaart ze.

Schrieken, die in 2000 afstudeerde, begrijpt wel dat niet iedereen het gebouw uit 1970 kan waarderen. 'In eerste instantie vind je het ook lelijk, maar gaandeweg ga je het waarderen. Het is gezellig,

Saskia Knoop en Barend Jan Schrieken: 'iets' doen. Foto: Marijn Alders

met overal hoekjes; echt een studieobject. Het klopt helemaal.'

De brand hakte er hard in bij Knoop (31) en Schrieken (33). Voor het tweetal heeft het pand meer betekenis dan voor de meeste afgestudeerden. Ze ontmoetten elkaar in de burelen van Boss, de studievereniging van hun afstudering, waar hij bestuurslid was en zij in een commissie zat.

Het 'Boss-hok' is er niet meer, de verschillende betonsoorten, de slimme doorkijkjes — alles is weg,

zuchten Knoop en Schrieken. Sinds 1999 zijn ze samen, sinds bijna een jaar is er zoon Balder.

Meteen de avond van de brand besloot het stel 'iets' te doen. In koor: 'We wilden de herinnering aan de faculteit levend houden.' Vanwege de essentiële periode van hun leven die zij en vele andere voormalige studenten er hebben doorgebracht, voegt Knoop toe. 'Soms zat je er dagen bloed, zweet en tranen te werken op zo'n tekening', herinnert Schrieken zich.

Twee dagen na de brand was www.herbouwkunde.nl in de lucht. Daarop een verzoek aan al diegenen die iets met het gebouw aan de Berlageweg in Delft te maken hebben gehad om hun 'meest speciale, mooie, bijzondere, leuke, grappige of ontroerende herinnering' op te sturen.

Al de eerste week meldde zich een uitgever die de verzamelde herinneringen wilde publiceren. Docenten reserveerden vast een titel voor hun bijdrage en inmiddels zijn er tientallen bijdragen uit binnen- en zelfs uit het buitenland ontvangen. De meeste zijn in tekstvorm, maar er is ook een gedicht, een stripverhaal, er zijn foto's en tekeningen. De deadline is opgerekt tot 15 juli; het is de bedoeling om de herinneringen bij de start van het nieuwe universitaire jaar in boekvorm aan de faculteit Bouwkunde aan te bieden.

Hoewel ook voor hen de deadline nadert, hadden Knoop en Schrieken zich kort van tevoren nog niet aan het schrijven gezet. Knoop vindt het lastig om één herinnering aan de faculteit te selecteren, Schrieken zegt te wachten tot dat hij echt onder tijdsdruk staat.

Ondanks de tragiek kan Knoop ook glimlachen over het feit dat juist bij Bouwkunde brand uit is gebroken. 'Als je binnen Delft niet

technisch intelligent bent en zogenaamd niets kunt, dan ga je bouwkunde studeren, zeggen ze vaak. En juist dáár gebeurt dit als iemand koffie probeert te zetten.'

Het past volgens Schrieken bij het clichébeeld van Bouwkunde, door andere studierichtingen vaak 'de cursus' genoemd, zegt Schrieken. 'Zogenaamd hoef je voor bouwkunde alleen te kunnen knippen, plakken en kleuren.'

Hij werkt inmiddels bij vastgoedadviesbureau Fakton. Knoop begon onlangs als projectmanager bij Van Keulen & van Zutphen, dat actief is in gebieds- en vastgoedontwikkeling.

Met name in het begin schepte de brand een band tussen de verschillende 'Delfterikken', maar inmiddels is het e-mailverkeer onder Delftenaren weer op een normaal niveau. Ook voor Knoop en Schrieken is de ergste schok voorbij.

Toen ze de zaterdag na de brand samen in Delft naar het smeulende puin stonden te kijken, was dat slikken. Nu lijkt de locatie volgens Schrieken meer op een standaard bouwplaats dan op het 'spookgebouw' van vlak na de brand. Knoop kon bij een bezoek onlangs de brand nog ruiken, maar merkt wel: 'De emotie is minder. Je bent gewend aan het beeld, het feit dat het pand er niet meer is.'

